

Kabaret Lo, List

W pierwszych słowach kochani donoszę,
Że mi tutaj zupełnie jest dobrze,
Wcale nie jest tak strasznie
i wcale nie tak biednie,
Dosyć często ktoś do nas zagląda,
By zobaczyć jak leci, choć teraz
Mniej odwiedzin jest w święta,
A więcej w dni powszednie.
Przy okazji wyjaśnić wam pora,
Że w szpitalu się leży, nie siedzi,
I nie mają tu miejsca rozruchy i bunty,
Paczkę od was dostałem przedwczoraj,
Wielkie dzięki za 5 funtów cukru,
Teraz cukru mam dosyć,
Przyślijcie tylko funty!
A tak w ogóle, to tutaj jest spokój,
Okna sali otwarte od rana,
I wschód mogę oglądać codziennie,
,A zachodu nie widać, bo ściana,
I choć wszyscy na ścisłej są diecie,
Jednak coś tam wewnętrznie trawimy,
I nieprawda, że w łóżkach leżymy po dwóch,
Chociaż fakt, że ogólnie leżymy.
Atmosfera jest taka, jak piszę,
I opieka nad wyraz troskliwa,
Pielęgniarki jak bracia,
I siostry współczujące,
Bardzo dbają tu o nas, nie powiem,
Imponuje się nowe zastrzyki
Zmniejszające napięcie
I ogólnie wzmacniające!
Już przywykłem, już rozkład nie drażni,
Nic też chyba mnie tutaj nie zdziwi,
Nawet dzieci bawiące się od nowa w wojnę,
Nerwy w lepszym ogólnie mam stanie,
Już mniej krzyczę przez sen w środku nocy,
Chociaż rzadko sny miewam puste i spokojne.
A poza tym właściwie jest spokój,
Wszystko toczy się wolno do mety,
I dni płyną pozornie odmienne,
Jak dwie strony fałszywej monety,
I za drzwiami znów słychać odgłosy
Pewnie według schematu za chwilę,
Znowu przyjdzie ktoś mądry,
By oceniać nasz stan! Muszę kończyć!
Całuję was! Tyle.